

at der tidligere har ligget en Del Byer udenfor, som nu ere forsvundne.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Trods de Udtalelser, der ere komne fra forskellige Sider, om Gennemskæring af Tangen udenfor Ringkøbing Fjord, skal jeg dog ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, saa længe der ikke foreligger Ændringsforslag i saa Henseende. Jeg skal derfor af de faldne Udtalelser kun tage Anledning til en Berigtigelse af en Ytring af det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen). Jeg tror, at han noget har misforstaaet eller overdrevet den Udtalelse, der er fremkommet fra Vandbygningsdirektøren om den Fare, det kunde medføre ikke at befæste en eventuel Gennemskæring ved Hvide Sande.

Det ærede Medlem for Halvrimmen (C. Sørensen) lyste efter den Kommission angaaende Limfjordsforholdene, som der var Tale om i Fjor. Maa jeg i den Anledning minde om, at Anledningen til denne Tale i Fjor blev given fra Finansudvalgets Side med Hensyn til Forholdene ved Bovbjerg og maaske langs med Tangen Syd og Nord for Thyborøn Kanal. Men fra Finansudvalgets Side fremsattes intet Ønske om en Kommission til Undersøgelse af Forholdene i selve Limfjorden. Det var det ærede Medlem for Halvrimmen, der i Fjor ønskede dette Spørgsmaal inddraget under Overvejelserne. Da jeg nu igen i Aar stod overfor disse Spørgsmaal og ikke for mit Vedkommende fandt, at Forholdene ved Vesterhavet gave Anledning til Nedsættelse af en ny Kommission, har jeg forhandlet med Finansudvalget om, hvorvidt det fandt, at der af Hensyn dertil var Grund til at nedsætte en Kommission, samt hvorvidt det fandt, at der var Grund til at følge det ærede Medlems Ønske om en Kommission med Hensyn til Forholdene Øst for Tangen, altsaa inde i selve Limfjorden. Finansudvalget har formodentlig siden taget Spørgsmaalet under Overvejelse, men jeg har endnu ikke modtaget noget Svar fra det i saa Henseende, og det er det, jeg har afventet. Naar det foreligger, skal jeg paa ny tage Spørgsmaalet op til Overvejelse. Meget Anledning tror jeg ganske vist ikke, der er til at nedsætte en Kommission med Hensyn til Forholdene ved Limfjorden, men jeg er villig til i saa Henseende at bøje mig for de Ønsker, der med tilstrækkelig Vægt maatte fremkomme fra anden Side. Jeg er ikke ganske uden Frygt for de Forventninger, man ved Nedsættelsen af en

saadan Kommission maatte kunne vække om Ting, som man dog, naar det kommer til Stykket, ikke vil kunne gaa med til.

Det ærede Medlem for Kellerrup (Jensen-Knudstrup) spurgte mig om, hvorledes det gik med Overvejelserne om Flytningen af Moselund Station til Engesvang. Jeg skal derom kun sige, at Spørgsmaalet er ikke glemt, skønt det unægtelig er blevet gemt; det ligger til Dels i, at det er blevet oplyst, at en saadan Flytning vil koste ca. 45,000 Kr., og det er dog Penge, som man vender nogle Gange i Haanden, inden man giver dem ud. Men Spørgsmaalet er fremdeles under Overvejelse, og disse Overvejelser skulle nu blive fremskyndede. At Herningbanens Anlæg ikke har medført en saadan Formindskelse af Trafikken ved Moselund, at det kunde give Anledning til at fratælde Ønsket om Flytningen, skal jeg erkende, saa vidt jeg da ved.

Det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen) kom ind paa Samraadet om Læssesporene ved Horsens. Jeg [skal] bekræfte, at Forholdene i saa Henseende ikke ere heldige, det ere Stationsforholdene ved Horsens jo overhovedet ikke. Der er efterhaanden blevet klumpet saa mange Privatbaner sammen omkring Statsbanestationen, og Trafikken paa den er tiltagen saa stærkt, at Forholdene der ere vanskelige. Dette giver sig ganske vist ogsaa Udtryk deri, at det er besværligt for dem, der skulle befordre Varer til eller fra Læssesporene, at komme dertil; umuligt er det jo ikke, og saa stor er Faren ved at færdes over de andre Spor til Læssesporene heller ikke, som det ærede Medlem vilde give det Udseende af. Derfor er det ogsaa, at man fra Statsbanernes Side tidligere har taget det Standpunkt, at vil Befolkningen i Horsens bort fra de Ulemper, som det medfører, særlig Tids-spilde — thi det er egentlig kun det, der er Tale om —, saa bør Horsens Kommune ogsaa give et Bidrag dertil, og det finder jeg berettiget. Om det Forholdstal med Hensyn til Kommunens og Statsbanernes Andel i Udgifterne, som man tidligere er kommen til, er det rette, er en Sag for sig, det kan man altid forhandle om, men saa længe Horsens Kommune staar paa det Standpunkt overhovedet ikke at ville give noget som helst Bidrag, og saa længe Forholdene dog ikke ere værre end i Øjeblikket, finder jeg, at Statsbanerne have Ret i det væsentlige i alt Fald, naar de staa paa det Standpunkt, de i sin Tid indtog. At flytte Læssesporene tilbage